

Antisemitisme in Groot-Brittannië

Door: Franklin ter Horst (Aangemaakt: 9 september 2011) (Laatste bewerking: 29 januari 2020)

Volgens het [jaarverslag](#) van het Joodse gemeenschapsorgaan blijkt het antisemitische in Groot-Brittannië in 2018 tot een recordhoogte te zijn gestegen. De Community Security Trust (CST) meldt dat er 1182 antisemitische incidenten hebben plaatsgevonden, het hoogste jaarlijkse totaal van antisemitische incidenten die de organisatie ooit heeft geregistreerd. CST heeft 1.420 antisemitische incidenten in 2017 en 1.375 in 2016 bij elkaar gebracht, die beide ook recordtotalen waren in een verzamelingsproces van gegevens dat teruggaat tot 1984. CST heeft meer dan 100 antisemitische incidenten geregistreerd in elke maand van 2018, de eerste keer dat dit ooit is gebeurd in een enkel kalenderjaar.

Het *Institute for Jewish Policy Research* (JPR) en *Community Security Trust* (CST) hebben een rapport gepubliceerd over [antisemitisme in de Britse samenleving](#). Onderzoeker Daniel Staetsky heeft getracht na te gaan hoe verschillende bevolkingsgroepen in het land denken over Joden en Israël. In totaal zijn hiervoor 4000 personen ondervraagd, niet alleen via enquêtes, maar ook via interviews. In totaal heeft 30% van de bevolking antisemitische ideeën, terwijl 70% van de Britten positief over de Joden is. De meeste antisemitische ideeën werden gevonden bij de kleine groep respondenten die zichzelf als extreemrechts ziet. Een ander beeld komt naar voren als men het over Israël heeft. Zo'n 56% van de deelnemers had ten minste één negatief standpunt over de Joodse staat en 12% kan worden gezien als *hard-core* anti-Israël. Bij islamitische respondenten lagen de percentages over de hele linie hoger. In het algemeen hebben zij 2 tot 4 keer zo vaak antisemitische of anti-Israëlische denkbeelden dan de gemiddelde bevolking.

Het zijn niet alleen moslims die zich schuldig maken aan het toenemende antisemitisme maar ook neonazi's en uiterst linkse activisten en studenten, die gebruik maken van de sociale media om misselijk makende afbeeldingen te delen die vergelijkbaar zijn met diegenen die ten tijde van nazi-Duitsland werden verspreid. Maar ook de Britse socialistische Labour Party is niet vies van antisemitisme. Palestijnse kinderen [namen de laatste week van april 2016 deel aan een festival in Gaza gesponsord door deze partij](#). Kinderen in militaire camouflagepakjes zwaaiden met messen en speelgoed machinegeweren bedoeld als het simuleren van geweld tegen Israëliërs. Parlementslid Naz Shah en voormalig burgemeester van Londen Ken Livingstone zijn beiden geschorst vanwege antisemitische uitlatingen en er werd een intern onderzoek gelast naar partijleider Jeremy Corbyn. Sinds hij verkozen is tot secretaris van de Britse Arbeidspartij (Labour), valt hij van het ene antisemitische schandaal in het andere. Zo vergelijkt hij [Israël met IS\(IS\)](#). Een schandalige vergelijking die overigens wordt gedeeld door veel parlementsleden van Labour en door raadsleden die zijn geschorst waaronder de eerder genoemde Ken Livingstone. Jeremy Corbyn werkte ooit voor de Iraanse staatstelevisie en sprak bij een Khomeinistische rally in Londen.

Ken Livingstone, anti-Israël activist

Corbyn is een gevaarlijk sujet met diepe anti-Israëlische gevoelens.

Hij legde zonder schroom bloemen op het graf van Palestijnse terroristen die Israëlische sporters tijdens de Olympische Spelen van 1972 hadden vermoord. Ook is er een [video](#) opgedoken uit 2009 waarin Corbyn zijn sympathie uit voor [zelfmoord terroristen](#) en de beweegredenen van de Palestijnse zelfmoordterroristen tijdens een debat aan de

universiteit van Cambridge.

Hij en zijn linkse kornuiten zouden het liefst willen dat de staat Israël nooit was ontstaan. Corbyn staat daar echter niet alleen in want een groot deel van de Britse elite denkt er net zo over. Het gaat om overheidsdienaren, filmmakers, journalisten, intellectuelen, academici, leiders van non-gouvernementele organisaties, kerk leiders en zo meer. Engeland was het eerste land dat een academische boycot instelde tegen Israël. Engelse universiteiten zijn bijna complete “no-go-zones” voor Israëlische studenten.

Engelse kranten zoals de [Times](#) en de *Independent*, deinen er niet voor terug de meest smerige cartoons over Israëlische leiders te publiceren. Deze [Jeremy Corbyn](#), treed ook regelmatig in het openbaar op met de Holocaust-ontkenner Paul Eisen. Deze schreef dat Corbyn “aan alle jaarlijkse manifestaties van zijn organisatie deelnam en zelfs geld schonk aan de groep”. De antipathie jegens Israël door deze linkse Britse klik heeft ziekelijke vormen aangenomen. Corbyn weigerde om het diner in Londen bij te wonen voor het honderdjarig bestaan van de Balfour-verklaring.

De [Palestijnse terreurbeweging Hamas was zeer ingenomen](#) met Corbyns afwijzing van de Balfour-declaratie. Corbijn is niets anders een misselijk makende onruststoker en als zodanig een gevaarlijke figuur. God heeft nu nog clementie met de Britten vanwege de Balfour-declaratie maar straks als de oordelen over de wereld komen, zal ook Groot-Brittannië de gevolgen gaan ervaren van het demoniseren van Israël.

De drie grootste joodse kranten in Groot-Brittannië beschuldigen Corbyn ervan een “[existentiële bedreiging voor het joodse leven](#)” te zijn. Hij zou de partij met de “smerigheid en schande van het antisemitisme” hebben doorspekt. “Jewish Telegraph”, “Jewish News” en “Jewish Chronicle” gingen op 26 juli 2018 samen massaal in de aanval tegen de pro-Hamas activist. De kranten schrijven: “Sinds Jeremy Corbyn in 2015 voorzitter van de Labour Party werd, doorspekken de smerigheid en schande van het antisemitisme de oppositiepartij.” Corbyn zou zich weliswaar inzetten tegen racisme, maar zou daarbij antisemitisme weglaten. Voor de partij van Corbyn is het niet antisemitisch om “het bestaan van Israël als staat een racistische onderneming te noemen”, “de actuele politiek van Israël met die van de nazi’s te vergelijken”, van Israël hogere gedragsstandaards te verlangen dan van andere landen” of “joodse mensen ervan te beschuldigen trouwer te zijn aan Israël dan aan hun geboorteland”. Behalve de drie kranten keerden zich ook 60 Britse rabbi’s, die in totaal 30.000 Joden vertegenwoordigen, tegen deze Labour-standpunten. Daarnaast riepen islamitische Labour-afgevaardigden openlijk op tot de eliminatie van de staat Israël.

Corbyns afkeer van de Joodse staat is niet van de laatste jaren want reeds in 2002, tijdens het hoogtepunt van de [2^e Intifada](#) ging hij bij zijn [idool Jasser Arafat](#) op bezoek in Ramallah toen de Palestijnse terreurbaas zijn hellehonden de straat op stuurde om zoveel mogelijk Israëli’s te vermoorden. Corbyn zei dat Arafat een “zeer sterke boodschap van verzet” leverde vanuit zijn compound in Ramallah. Hij noemde de ontmoeting met Arafat onwerkelijk omdat het gebouw waar hij binnen kwam met zandzakken was beschermt met daarachter stapels gebroken en verbrande voertuigen als gevolg van Israëlische bombardementen en beschietingen met machinegeweren. Hij voegde eraan toe dat hij het oostelijk deel van Jeruzalem, Gaza en Nabloes op dezelfde reis had bezocht en weinig meer dan puin had gezien.

Jeremy Corbyn (midden met geel hemd), in Londen op een pro-Hamas manifestatie tegen Israël in de zomer van 2014 [[beeldbron](#): i24 News]

In 2009 noemde Corbyn de terreurgroepen Hamas en Hezbollah zijn ‘vrienden’. Ook zat hij al eens in een conferentiepanel met verschillende Hamas-terroristen die waren veroordeeld voor moord, zoals Hamas-hoofd Khaled Mashaal. Ook heeft hij er een gewoonte van gemaakt Israël te beschuldigen van oorlogsmisdaden.

Ook Livingstone is een van de hoofdrolspelers in de hetze tegen Israël. Hij staat bekend om zijn pro-Hamas sympathieën en beschuldigt Israël van etnische schoonmaak, het demoniseren van moslims en het creëren van een [Warschau-getto in Gaza](#). Hij noemde de in Qatar gevestigde antisemitische haatprediker Yusuf Al-Qaradawi ‘a man of tolerance and respect’ en knuffelde hem openlijk. Ook [Nigel Farage](#), de voormalige leider van de Ukip partij ([UK Independence Party](#)) haalde het nieuws met [zijn uitspraken](#) van 1 november 2017 op de radiozender LBC. Farage beweerde dat “de Joodse lobby disproportionele macht heeft in de Verenigde Staten.”

Tijdens Israël’s “Operation Protective Edge” in 2014 schreef [John Prescott](#), een voormalige Britse vicepremier van de Labour Party, een column waarin hij Israël verdoemde. Zijn woorden: “Vergelijkt u dat eens met de bloed-tol in de Gazastrook. Van de meer dan duizend doden waren meer dan 80% burgers, meest vrouwen en kinderen. Maar wie kan zeggen of niet enkelen van de resterende 20% ook niet onschuldig waren? Israël bestempelt hen als terroristen, maar het handelt als rechter, jury en beul in het concentratiekamp dat de

Gazastrook is.” Hij voegde er aan toe: “Wat het joodse volk door de nazi’s overkwam, is verschrikkelijk. Maar je zou toch denken dat deze gruweldaden de Israëli’s een uniek gevoel voor perspectief en empathie met de slachtoffers van een getto zouden geven.” Al deze figuren zijn verkozen tot machthebbers door een electoraat dat precies wist wat hun visies waren. Er is sprake van een uitgestrekte en aangeboren haat naar Joden en Israël. Mehdi Hasan, een Brits-islamitische politiek journalist [bevestigde](#) dit: “antisemitisme wordt niet enkel getolereerd in sommige delen van de Britse moslimgemeenschap; het is een routine en iets alledaags.” Groot-Brittannië staat al jaren bekend als het epicentrum van antisemitisme in Europa. De Britse media zijn fakkeldragers van ordinaire Jodenhaat en doen er alles aan de ware feiten in het conflict tussen Israël en het corrupte bewind in Ramallah en de doodscultuur in Gaza te verdoezelen.

[De bewijzen van antisemitisme zijn verpletterend, allerlei Britse Kamerleden en andere prominenten hebben de Labour partij daardoor al verlaten.](#) Naar aanleiding van ruim honderd getuigenverklaringen is de Britse antiracisme-instantie ‘The Equality and Human Rights Commission’ een formeel onderzoek gestart.

Geen enkele Britse koning heeft ooit een officieel bezoek gebracht aan Israël

De Engelse koningin heeft nooit het fatsoen gehad Israël te bezoeken. Dat zegt voldoende hoe zij tegen de staat Israël aankijkt. Geen enkele Britse koning heeft ooit een officieel bezoek gebracht aan Israël. Ondanks vele uitnodigingen door de jaren heen, heeft geen enkele Britse regering een dergelijk bezoek aan Israël goedgekeurd sinds het einde van het Britse mandaat en de oprichting van de Joodse staat in 1948. Dat débacle in het Midden-Oosten hebben de Britten tot op vandaag duidelijk nooit verteerd, met een permanente rancune jegens Israël als gevolg. Israëlische functionarissen bekritiseerden de onwil van Britse royals om naar de Joodse staat te komen terwijl zij anderzijds geen enkel morele bezwaren koesteren om dictatoriale staten zoals Saoedi-Arabië en Qatar te bezoeken.

In een [onthulde brief uit 1986](#) beweerde de Britse kroonprins Charles dat de “instroom van buitenlandse, Europese Joden” in Israël de schuld was voor het aanwakkeren van het Israëliisch-Arabisch conflict. Ook schreef hij over de onwil van Amerikaanse presidenten om de “Joodse lobby” in de Verenigde Staten aan te pakken. De bewuste brief die geschreven werd op 24 november 1986, was gericht aan zijn vriend, de ontdekkingsreiziger [Laurens van der Post](#) uit Zuid-Afrika, na een bezoek aan de Golf met Prinses Diana in het najaar van 1986. De brief [werd gepubliceerd](#) op zondag 12 november 2017 in de Britse krant *The Daily Mail*, volgens [een bericht](#) in *The Times of Israel*. Hij schreef ook te hopen dat een Amerikaanse president de “Joodse lobby” zou aanpakken, om aldus vermoedelijk het Israëliisch-Arabisch conflict op te lossen. “Natuurlijk moet een Amerikaanse president de moed hebben om op te staan en de Joodse lobby in de VS te aan te pakken?” schreef Charles. Volgend op de publicatie van de brief noemde de redacteur van het wekelijkse magazine [The Jewish Chronicle](#) de inhoud “verbijsterend schokkend” en bekritiseerde hij het gebruik door de prins van de term “Joodse lobby”. “Dit is voor mij het meest verbazingwekkende element in de brief van de prins,” [citeerde The Daily Mail](#) redacteur van JC [Stephen Pollard](#). “De ‘Joodse lobby’ is een van de antisemitische thema’s die reeds eeuwenlang bestaan. Het is deze mythe van zeer machtige Joden zijn die het buitenlands beleid of de media of banken of wat dan ook zouden controleren.”

Prince Charles in Bethlehem

Charles was ook aanwezig bij de 75ste verjaardag van de bevrijding van Auschwitz en nam deel aan aan het Vijfde Wereld Holocaust Forum. Na afloop ging hij [op bezoek in Bethlehem](#) waar hij een door drie christelijke kerken georganiseerde oecumenische dienst bijwoonde in de Geboortekerk. Deze kerkleiders staan bekend als onvervalste vervangingstheologie aanhangers. Bethlehem valt onder beheer van de bezetters van het Bijbelse land in Ramallah. Daar sprak Charles de volgende woorden: *‘Het breekt mijn hart te zien hoe de Palestijnen moeten lijden.’* In de Britse media waaronder Sky News TV, werd zijn uitspraak beschreven als 'de grootste steunbetuiging die een lid van de koninklijke familie ooit voor de Palestijnen heeft (uitgesproken).’ *“Niemand die vandaag in Bethlehem aankomt, kan de tekenen van voortdurende ontberingen en de situatie waarmee u geconfronteerd wordt missen. Het is mijn liefste wens dat de toekomst vrijheid, gerechtigheid en gelijkheid voor alle Palestijnen zal brengen, waardoor u kunt gedijen en bloeien.”* aldus Charles. Hij sprak zich uit voor een rechtvaardige en duurzame vrede. Daarmee bewust negerend dat de Palestijnen zich daar al jaren tegen verzetten. Ook voerde hij gesprekken met de [Shoah ontkenner Mahmoud Abbas](#). Het officiële persagentschap van de PA Wafa meldde dat Abbas zeer in zijn nopjes was met de uitspraak van Charles.

Charles zegt gefascineerd te zijn door de islamitische cultuur en zegt de islamitische bijdragen aan de samenleving te waarderen. Hij voegde eraan toe dat hij soms zelfs in het Arabisch bidt voor vrede in het Midden-Oosten met het woord 'inshallah', wat 'als god het wil' betekent. Deze god is voor alle duidelijkheid niet de God van de Bijbel! Charles en andere westerse leiders prijzen de 'islamitische cultuur' en doen er alles aan de islam te pemperen.

Het antisemitisme in Groot-Brittannië is al eeuwenoud. Zo liet koning Edward 1 alle Joden verbannen uit het

Britse koninkrijk. De Joden konden pas terugkeren, nadat Oliver Cromwell in 1656 de macht had overgenomen van het koningshuis. Ook hebben de Britten vanaf het moment dat de 52 landen van toenmalige Volkenbond op 24 juli 1922, de grenzen van het aan het Joodse volk toebedeelde grondgebied erkenden, hebben ze de bindende afspraken genegeerd en de immigratie van Arabieren naar dat gebied gestimuleerd. De Britten besloten zelfs het gebied ten oosten van de Jordaan, aan Abdullah, [de emir van Mekka](#) toe te wijzen. De geschiedenis kent geen land dat Jordanië heet. Het huidige Jordaanse koningshuis kan geen enkele historische claim leggen op het land waarover zij thans de scepter zwaaien. Het is niets anders dan een cadeautje van de Britten.

Israël heeft bijzonder slechte ervaringen met de handelwijze van de Britten waaronder Glubb Pascha en al die andere Britse commandanten die het Jordaanse leger opgebouwd hebben. Het waren precies deze strijdkrachten die destijds Gush Etzion en de Joodse wijk in Jeruzalem verwoest en duizenden Joodse soldaten en burgers gedood hebben.

Glubb Pascha

Wat te denken van de woorden van de antisemitische generaal Evelyn Barker, de commandant van de Britse strijdkrachten: “Wij zullen de Joden bestraffen, op de manier waaraan het ras een bijzondere hekel heeft, namelijk door hun in hun portemonnee te raken en hen met onze verachting te straffen.” En dan is er nog kolonel Waters Taylor, de financier van de [moefti Haj Amin el-Husseini](#). Taylor adviseerde de moefti te zorgen voor gewelddadige onlusten in Jeruzalem in 1920 zodat belangrijke Britse leiders de stichting van een Joodse staat in het aloude thuisland, zouden tegenwerken. Waters Taylor zei verder dat dit alleen maar door middel van geweld bereikt zou kunnen worden. Dan was er nog de gedecoreerde [Britse officier Roy Farran](#), die samen met zijn collega's de teenager Alexander Rubowitz ontvoerde, folterde en vermoordde en zijn lijk liet verdwijnen. De Britse autoriteiten spraken Farran, ondanks het feit dat hij een schriftelijke schuldbekenenis had geschreven, vrij van de aanklacht van moord op Rubowitz,

omdat er geen sprake zou zijn van een aanklacht, omdat het lijk van de jongen nooit zou zijn gevonden.

Vandaag houdt Groot-Brittannië zich uitvoerig bezig met de opbouw van het [PLO terreurleger](#). De Britten spreken echter van het „opleiden van veiligheidstroepen van de Palestijnen”. Volgens de Britse ambassadeur in Israël, Matthew Gould moet dit leger een centrale rol gaan spelen bij de opbouw van een Palestijnse staat.

In de oorlog van 1948 werd het Jordaanse leger geleid door Britse officieren en de luchtmacht van Engeland, de RAF, vocht tegen de Israëli's om het Egyptische luchtruim te verdedigen. De voormalige Britse minister van Buitenlandse zaken (1997-2001) Robin Cook legde tijdens zijn ambtsperiode op provocerende wijze een krans in [Deir Yassin](#), de plaats waar Israëlische militairen in 1948, 250 weerloze Arabische burgers zouden hebben vermoord. De waarheid is echter dat het verhaal over Deir Yassin door voormalige Britse ambtenaren en de Arabische wereld is aangekleed met verzonden feiten. Het hele verhaal is een schoolvoorbeeld van geslaagde anti-Israël propaganda en politieke manipulatie. De andere voormalige Britse minister van BZ, Jack Straw haalde zich bij herhaling de woede van Israël op de hals door met regelmaat anti-Israëlische uitspraken te doen. Tijdens een bezoek aan Iran etaleerde hij een staaltje van Brits antisemitisme door in een Iraanse krant te verklaren dat Israël mede verantwoordelijk is voor de terreuraanslagen op 11 september 2001 in Amerika. Straw noemde voormalig premier Ariël Sjaron, het ‘kankergezweel’ van het Midden Oosten. Israël noemde de uitlatingen ‘zorgelijk en schandelijk’. Straw ging zelfs zover in het vereren van [terreurmiljardair Jasser Arafat](#), dat hij na diens dood een krans is gaan leggen op zijn graf in Ramallah.

Jack Straw legt een krans op het graf van de megalomane schurk Arafat

Groot-Brittannië staat al jaren bekend als het epicentrum van antisemitisme in Europa. De Britse media zijn fakkeldragers van ordinaire Jodenhaat en doen er alles aan de ware feiten in het conflict tussen Israël en het PLO- bewind te verdoezelen. De terreur van de PLO wordt uitgelegd als „legitiem verzet tegen de bezetter van Palestijns land!” Het Britse parlementslid Gerald Kaufman vergeleek de strijd van het Israëlische leger [in januari 2009](#) tegen de terreurbeweging Hamas, met de methoden van de nazi's. Ook zei hij dat de Holocaust wordt

gebruikt om „de moord op de Palestijnen te rechtvaardigen”. Een groep [Britse geleerden](#) zei tijdens deze oorlog te hopen dat Israël de strijd zou verliezen. “De strijd in Gaza is de laatste fase van de strijd tegen Israël sinds het leed dat de Palestijnen in meer dan 60 jaar is aangedaan.” De geleerden plaatsten een brief in The Guardian. Onder de brief staat: „Een raket aanval op Israël is niet genoeg. Daarmee win je de strijd niet, er is maar één oplossing: ‘Israël moet totaal worden vernietigd’. Dan pas krijgen de Palestijnen vrijheid. Israël heeft de Palestijnen, in Gaza en de ‘Westoever’ opgesloten in een grote gevangenis en is hen langzaam maar zeker aan het uithongeren.” De brief is voorzien van meer dan 300 handtekeningen van Britse academici.

David Ward, een Brits parlementslid en lid van de Commissie voor Onderwijs in het Britse parlement, plaats het Israëlisch-Palestijnse conflict botweg naast de Holocaust. Bij de ondertekening van de Holocaust Educational Trust's Book of Commitment in het Lagerhuis, [verklaarde Ward](#): “Na twee keer Auschwitz bezocht te hebben – een keer met mijn familie en een keer met lokale scholen – stemt het mij triestig dat de Joden, die op ongelooflijke niveaus van vervolging leden tijdens de Holocaust, binnen een paar jaar na de bevrijding van de vernietigingskampen, wreedheden pleegden op de Palestijnen in de nieuwe staat Israël en dat op dagelijkse basis blijven doen op de Westelijke Jordaanoever en in Gaza. ... Wanneer we geconfronteerd worden met voorbeelden van gruwelijk gedrag, moeten we daarvan leren. Het blijkt dat het lijden van de Joden hun visie op hoe anderen moeten worden behandeld, niet heeft getransformeerd.” Eerder had hetzelfde Britse parlementslid Israël een ‘apartheidsregime’ genoemd. Op zijn website heeft hij ook de Joodse staat [beschuldigd van ‘etnische zuivering’](#)

De eminente natuurkundige Stephen Hawking annuleerde op 7 mei 2013 zijn aanwezigheid voor de ‘Facing Tomorrow’ conferentie. Facing Tomorrow is een jaarlijkse wetenschappelijke bijeenkomst waarvan de voormalige Israëlische president Shimon Peres gastheer is; doorgaans trekt het vanuit de hele wereld leiders aan uit de politiek, wetenschap, het bedrijfsleven en de academische wereld. Peres kreeg van Hawking te horen dat hij niet zou deelnemen vanwege Israëls vermeende bejegening van de Palestijnen. Hawking zei dat hij zijn beslissing maakte op basis van ‘overleg met Palestijnse collega's' en door zijn ‘kennis van Palestina’. En dat uit de mond van een gerespecteerde natuurkundige. Israël Maimon, voorzitter van de Facing Tomorrow conferentie, noemde Hawkings boycot ‘schandalig en ongepast.

Er waren zelfs een aantal Arabische stemmen die Hawking reprimeerde, zoals de Britse commentator Raheem Kassam, hoofdredacteur van The Commentator, die betreurde dat de wetenschapper 'ofwel afstand had gedaan van zijn inzet voor de wetenschappelijke methode, of gewoon afstand had gedaan van zijn morele zin’. Later verklaarde Tim Holt, vertegenwoordiger van de Cambridge University, dat dr. Hawking Facing Tomorrow zou missen vanwege gezondheidsredenen en niet vanwege een besluit Israël te boycotten. Er bleef speculatie over de vraag of deze lezing waar was, of dat Hawking gewoonweg terugkrabbelde vanwege de

druk.

In een populair lesboek van de grote educatieve Britse uitgeverij Garnet Education, is Israël nergens meer te vinden. Volledig van kaart van het Midden-Oosten verwijderd. Het betreffende boek wordt gebruikt door instellingen en docenten om Engels als tweede taal te doceren aan studenten in Groot-Brittannië. 'Ik doceer Engels als vreemde taal in een college voor voortgezet onderwijs in Nottingham, Engeland. Ik kwam de bijgevoegde kaart tegen en kon mijn ogen niet geloven' vertelde Liz Wiseman aan Israël Today. Garnet Education zegt een onafhankelijke uitgever te zijn voor het onderwijs in de Engelse taal, gespecialiseerd in Engels voor academische doeleinden. ‘We produceren bekroonde boeken, multimedia materiaal en testen voor studenten van alle leeftijden, van kleuterschool tot universiteit'. Maar wat de linkse Britse “opvoeders” die verantwoordelijk zijn voor deze publicatie, hier laten zien is Israëlhaat is haar ergste vorm. Een bewuste keuze

om Israël te demoniseren en steun te verlenen aan het plan van de [PLO](#) in Ramallah en Hamas in Gaza, om Israël van de kaart van het Midden-Oosten te verwijderen.

Na klachten van Britse lezers van de Engelstalige website van Israel Today heeft de uitgever van het tekstboek zijn excuses aangeboden. Woordvoerder dr. Nicky Platt van de uitgever reageerde door het volgende bericht op de website van Garnet Publishing te plaatsen: *'We hebben de laatste dagen een aantal vragen gekregen over een kaart van Israël in het boek 'Skills in English Writing – Level 1'. Helaas was op de kaart ten onrechte 'Bezet Palestina' afgedrukt. Dit was een ernstige redactionele fout, die meteen is gecorrigeerd. Het betreffende boek is al een aantal jaren niet meer gedrukt. Wilt u onze oprechte verontschuldiging aanvaarden voor deze fout. U kunt er*

zeker van zijn dat dit een echte fout was en geenszins het onderwijsbeleid van Garnet weerspiegelt'. In een persoonlijk antwoord aan een van onze lezers benadrukte dr. Platt dat Garnet Publishing 'deze zaak zeer serieus neemt, en er voor zal zorgen dat een dergelijke fout in de toekomst niet wordt herhaald'. Om aan te tonen dat Garnet dit serieus meent mailde dr. Platt een gescande pagina uit een nieuwer boek over het zelfde onderwerp, dat een kaart van het Midden-Oosten bevat waarop Israël wel juist is aangegeven.

Een van de hoofdrolspelers in de hetze tegen Israël is de voormalige burgemeester van Londen Ken Livingstone. Livingstone staat bekend om zijn pro-Hamas sympathieën. Hij beschuldigt Israël van etnische schoonmaak, het demoniseren van moslims en het creëren van een Warschau-getto in het Midden-Oosten. Hij noemde de in Qatar gevestigde antisemitische haatprediker Yusuf Al-Qaradawi 'a man of tolerance and respect' en knuffelde hem openlijk. In februari 2005 vergeleek hij een Joodse journalist van de Evening Standard met een kampbewaker in een concentratiekamp. In februari 2006 werd hij voor deze schoffering voor vier weken als burgemeester geschorst. Het feit dat hij thans werkzaamheden verricht voor de Iraanse antizionistische propagandafabriek Press-tv, zegt al genoeg.

En wat te denken van barones [Catharine Ashton](#) de voormalige minister van Buitenlandse zaken voor de Europese Unie. Na een bezoek aan Gaza zei ze: *„Als je van Israël in Gaza terecht komt, dan kom je van de 21e eeuw in een misvormd landschap terecht. Herbouw is onmogelijk omdat Israël de grenzen blokkeert. Mensen hebben nauwelijks meer tot hun beschikking dan de ruïnes om hen heen.*” Wat zij zag was volledig in scène gezet door de terreurbeweging Hamas, daarbij geholpen door de lokale VN-medewerkers, in wier belang het is om een zo erg mogelijk beeld over de situatie in Gaza naar buiten te brengen.

Studenten van de Oxford Universiteit in Groot-Brittannië riepen enige tijd geleden op tot de vernietiging van Israël. Tijdens een toespraak van de Israëlische onderminister van Buitenlandse zaken, schreeuwden studenten – en niet alleen moslims- “slacht de Joden af”. In Cambridge werd een toespraak van de Israëlische professor en historicus Benny Morris geannuleerd na klachten waarin hij werd beschuldigd een “islamofobe haatspreker” te zijn. Begin november 2009 publiceerde de Britse krant Daily Mail een zeer schokkend onderzoek waaruit blijkt dat veel Engelse kinderen tussen de 9 en 15 jaar denken dat Adolf [Hitler een Duitse voetbalcoach](#) was en het vernietigingkamp Auschwitz tijdens de tweede Wereldoorlog dienst deed als pretpark. Uit het onderzoek, verricht onder 2000 kinderen door het Erskine fonds voor oorlogsveteranen, blijkt verder dat 1 op de 20 kinderen denkt dat de term Holocaust slaat op de feestvieringen aan het einde van de oorlog. Uit een enquête onder 1000 kinderen in december 2014 bleken de Britse kinderen opnieuw niet erg op de hoogte te zijn van de oude bijbelverhalen. 20 procent van de kinderen kreeg onder andere de vraag: 'Wie is Jezus Christus?'. De opties waren: a. Een voetballer bij Chelsea, b. De zoon van God, c. Een presentator, d. Een deelnemer van X Factor, e. Een astronaut. Een op de vijf kinderen koos voor de eerste optie, voetballer bij Chelsea.

Groot-Brittannië kent een lange geschiedenis van leiders die Israël behandelen alsof het om een pariastaat zou gaan. De voormalige Britse premier Tony Blair vergeleek Israël al eens met Irak onder het bewind van Saddam Hoessein en zijn vrouw zei *„begrip te hebben voor de terreuraanslagen omdat de Palestijnen iedere vorm van hoop is ontnomen.*” Blair heeft op 27 mei 2015 aan de ‘grote baas’ van de VN Ban Ki-moon, laten weten zijn taak als bemiddelaar van het [“Kwartet van Vier”](#) bestaand uit de Verenigde Staten, de Europese Unie, Rusland en de Verenigde Naties, te willen beëindigen. Blair heeft helemaal niets bijgedragen aan het vredesproces. Tijdens zijn termijn vonden drie oorlogen plaats tussen Israël en de terreurbeweging Hamas in Gaza. Maar Blair vond het kennelijk allemaal prima. Hij combineerde deze functie met werkzaamheden voor zijn consultancybedrijf, zoals de verkoop van advies aan allerlei regeringen en grote bedrijven. Zo zou hij in de Arabische wereld voor miljoenen aan opdrachten hebben binnengehaald. Het was Blair's taak om Israël koste

wat kost de Roadmap aan te smeren en de “Bende van Ramallah” aan een eigen staat te helpen in het aloude Bijbelse land. Blair heeft daarvoor 13 full-time diplomaten ter beschikking gehad die onder meer werden betaald door de Verenigde Naties en de Wereldbank. Hij geloofde dat beide partijen vrede wilden en dat terwijl Abu Mazen en zijn bende met herhaling hebben geroepen de staat Israël te willen vernietigen. Om met de woorden van Lord Charles Bowens te spreken: „*het zijn blinden die in een donkere kamer naar een zwarte kat zoeken die er niet is.*”

De voormalige Britse premier David Cameron beweerde ooit een “vriend van Israël” te zijn, maar liet zijn masker al snel vallen om zich aan te sluiten bij het anti-Israëliëse, pro Turkse kamp. Op visite in Turkije op 27 juli 2010 voor een gesprek met zijn nieuwe vriend , dictator [Recep Tayyip Erdogan](#), noemde hij de Israëliëse onderschepping van het Turkse terreurschip de [Mavi Marmara](#) “totaal onacceptabel”. Ook vergeleek hij Gaza met een gevangenenkamp: „*De situatie in Gaza moet veranderen. Zowel humanitaire goederen als mensen moet in beide richtingen kunnen bewegen. Het kan niet en mag niet worden toegestaan dat Gaza een [gevangenenkamp](#) blijft*” aldus Cameron. Ook heeft hij aangegeven zich te willen inzetten het ‘vredeproces’ tussen Israël en het terreurbewind in Ramallah te bevorderen en zo te komen tot een twee-staten oplossing. En zo lopen er heel wat dwazen rond.

Britse socialisten sponsoren kinderfestival in Gaza waar kinderen leren Joden te vermoorden

Palestijnse kinderen [namen de laatste week van april 2016 deel aan een festival](#) in Gaza gesponsord door de Britse socialistische Labourpartij. In militaire camouflagepakjes in een toneelstukje dat op een podium werd uitgevoerd, [zwaaiden de kinderen met messen en speelgoed machinegeweren](#) bedoeld als het simuleren van geweld tegen Israëliërs. Het evenement werd uitgezonden op een Hamas tv-zender gewijd aan de Palestijnse cultuur, en werd zowel uitgezonden in Gaza als door de “Bende van Ramallah”. In de korte clip van het spel, die op dinsdag 26 april werd uitgezonden in het journaal van de Israëliëse TV-zender Channel 2, wordt een meisje getoond dat gewapend met een mes probeert een Palestijnse gevangene uit een Israëliëse gevangenis te bevrijden door het neersteken van de bewakers. Het meisje wordt neergeschoten en valt op de grond te midden van geschreeuw en gegil van het publiek. Andere kleine meisjes komen dichterbij en huilen over haar “lichaam”. “Wees niet boos op haar”, klinkt ene stem uit de luidsprekers. “Zij is uw bloed, uw vlees en uw eer”. In de volgende scene komt een Palestijnse jongen, gekleed als een gemaskerde scherpschutter, die een Israëliëse soldaat doodschiet en de gevangene bevrijd van Israël. “Verheug je! De scherpschutter is gearriveerd!” dreunt de ritmische muziek uit de boxen tijdens de scene. Ofir Gendelman, de woordvoerder van de Arabische media voor het kantoor van de Premier, vergeleek het toneelstuk met de propaganda van Islamitische Staat (ISIS/Daesh). “Wanneer Palestijnen hun kinderen uitzenden om te acteren in een schooltoneelstuk zoals dit, verbaast het niemand dat hun kinderen later (ziekelijke) aanslagen plegen wanneer ze wat ouder worden,” twitterde Gendelman.

Brits hulpgeld naar scholen, vernoemd naar terroristen

De Britse regering heeft in 2016 een bedrag van 25 miljoen pond aan financiële steun betaald aan de Palestijnse Autoriteit. Nog eens 272 miljoen pond werd door de Europese Unie betaald – waardoor zij [volgens PMW](#) medeschuldig zijn aan terreur. Volgens het Britse Department for International Development, en ook de EU, wordt het gebruik van de financiële steun gecontroleerd maar onderzoek toont een ander beeld. 24 scholen van de PA zijn vernoemd naar terroristen die verantwoordelijk zijn voor de dood van veel Israëliërs. In veel scholen wordt opgehitst tegen Israël. Ook worden sportieve evenementen van scholen genoemd naar terroristen. Zo werd bij Ramallah een voetbaltoernooi gehouden, dat was vernoemd naar een pas 13-jarige Arabische jongen die een week eerder twee Israëliërs had neergestoken. In een school in Hebron werden voorstellingen uitgevoerd, waarin een jongen, gekleed in de Palestijnse kleuren, een als Israëliëse soldaat verklede jongen 'doodschiet'. De directeur van [Palestinian Media Watch](#), Itamar Marcus, zei dat de Britse financiële steun wordt gebruikt voor de verheerlijking van terreur en het beïnvloeden van schoolkinderen om terroristen als rolmodel te zien. 'Groot Brittannië en de Europese Unie zijn verantwoordelijk voor deze terreur, wanneer zij een schoolsysteem financieren en creëren dat terreur actief ondersteunt,' zei hij. 'Dit is gewoon kindermishandeling om kinderen aan te moedigen om in gewapende strijd te sterven. Het is een verschrikkelijke boodschap aan de volgende generatie. Kinderen zijn de sleutel tot vrede, maar kijk waaraan ze vanaf jonge leeftijd zijn blootgesteld, ze groeien op in een omgeving van terreur en hen wordt geleerd dat het doden van Israëliërs een heroïsche daad is.

Het blijkt dat de Britse regering in 2017 maar liefst een bedrag van 20 miljoen pond voor Palestijnse scholen heeft vrijgemaakt. Uit een evaluatie van het Instituut voor Toezicht op Vrede en Culturele tolerantie in het Schoolonderwijs ([IMPACT-se](#)) is gebleken dat deze middelen bestemd zijn voor de financiering van een

curriculum dat onderwijs over vrijheid weglaat, het gebruik van geweld promoot – met name de heilige oorlog (jihad) – en het martelaarschap aanmoedigt. Een analyse van de schoolboeken -gefinancierd door de Britse regering en betaald door de Britse belastingbetaler- die worden gebruikt op Palestijnse scholen, toonde aan dat deze leerboeken, die afkomstig zijn van de Palestijnse Autoriteit (PA), "druk uitoefenen op jonge Palestijnen om over te gaan tot gewelddaden".

Boris Johnson bezoekt Peace Now

Johnson, de huidige Britse minister van Buitenlandse zaken had ooit eens de reputatie een vriend van Israël te zijn, maar dat is verleden tijd. Voorafgaand aan zijn ontmoeting met Netanyahu reisde Johnson eerst naar Judea om de anti-Israël beweging [Peace Now](#) en Mahmoud Abbas met een bezoek te vereren.

Boris Johnson met de Palestijnse terreurleider Mahmoud Abbas

Peace Now is een linkse Israëlische vredesbeweging die werd opgericht eind jaren 1970 nadat Israël en Egypte een vredesakkoord tekenden. Peace Now is vooral bekend/berucht voor haar verzet tegen de bouw van nederzettingen in Judea & Samaria. De leider van deze club is Jariv Oppenheimer. De man is geen vredesactivist maar een “weg met ons” activist. Dit soort nihilisten, zelfopheffers zijn er altijd geweest. Hij is een staatsvijand maar de oorzaak is pathologisch, men kan het hem niet echt kwalijk nemen. Maar men kan het ook niet serieus nemen. Wanneer Peace Now de mogelijkheid zou hebben, zou Israël geen vierkante km land meer overhouden. Volkomen duidelijk dus waar deze club geplaatst moet worden. Ze gaan echter met open ogen een zekere ondergang tegemoet. Johnson liet zich uitvoerig fotograferen met een kaart van Peace Now met daarop de gebieden rondom Jeruzalem en Ma’aleh Adoemim. Toen Johnson door verslaggevers werd gevraagd waarom hij geen ontmoeting wilde met vertegenwoordigers van de Israëlische gemeenschappen in Judea en Samaria, spotte hij: Netanyahu geeft me wel de andere kant van het verhaal. Johnson behandelde Peace Now als een meer geloofwaardige bron van informatie dan de overheid. Tijdens zijn bezoek fungeerde Peace Now als de openbare aanklager van Israël.

Terug naar: [Inhoud](#)